

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 7.10.2005
KOM(2005) 132 v konečném znění/2

CORRIGENDUM: tableau p. 6
Concerne toutes les langues

**SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU A EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU**

Urychlení procesu směřujícího k dosažení

rozvojových cílů tisíciletí

- Přínos Evropské unie

{SEK(2005) 452}
{SEK(2005) 456}

OBSAH

1.	Potřeba většího přínosu Evropy	3
2.	Prostředky uzpůsobené cílům	5
2.1.	Vyšší zdroje.....	5
2.2.	Vyšší kvalita pomoci.....	7
2.2.1.	Předvídatelnější podpora.....	8
2.2.2.	Reakce na vnější otřesy	8
3.	Soulad pro rozvoj	8
4.	Zaměření na Afriku	9
4.1	Zlepšení vládnutí v Africe.....	10
4.2	Připojit Afriku: infrastruktury a obchod	11
4.3	Pracovat ve prospěch spravedlivé společnosti, která umožní lepší přístup k službám a slušné práci pro ženy a muže, a ve prospěch environmentální udržitelnosti	12
5.	Závěr – směrem k nové rozvojové strategii eu	13

Příloha

1. POTŘEBA VĚTŠÍHO PŘÍNOSU EVROPY

Jestliže se má dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí, bude rok 2005 přelomovým rokem, rokem rozvoje. Vrcholná schůzka OSN v září 2005 opět shromáždí hlavy států a vlád při příležitosti valného shromáždění Organizace spojených národů, aby se mimo jiné vyhodnotilo provádění deklarace, včetně dosaženého pokroku při plnění rozvojových cílů tisíciletí (RCT).

EU přijala konkrétní závazky k realizaci těchto cílů do roku 2015 a ve chvíli, kdy se mezinárodní společenství připravuje na vypracování prvního zhodnocení situace, si je EU plně vědoma důležitosti a naléhavosti této úlohy. V této souvislosti Evropská rada během svého zasedání ve dnech 22. a 23. března 2005 vyzvala Komisi a Radu, „aby urychlily svoji práci, zejména co se týká různých částí oblasti rozvoje“ s cílem stanovit náš postoj k různým tématům a umožnit Evropské unii hrát aktivní roli v nadcházejících diskusích.

EU již dala souhlas k procesu, který by vedl k vyhodnocení plnění závazků od roku 2000 a k přijetí postoje k otázkám společné bezpečnosti, dohod pro zlepšení provádění závazků přijatých v rámci deklarace tisíciletí a RCT a rozhodnutí o organizačních reformách nevyhnutelných pro dosažení cílů¹.

Toto oznámení hodnotí přínos Unie v oblasti rozvoje a navrhuje opatření, která musí být přijata na urychlení plnění RCT. Jak ukazuje souhrnná zpráva Unie ohledně RCT² vypracovaná Komisí na žádost členských států³, Společenství a členské státy již výrazně přispěli k úsilí mezinárodního společenství. Evropská unie nyní musí posílit svou činnost.

Během vrcholné schůzky tisíciletí v roce 2000 přijalo mezinárodní společenství odvážnou strategii přístupu k hlavním výzvám budoucího desetiletí. Hlavy států a vlád přijaly deklaraci tisíciletí, přičemž se zavázaly snížit chudobu, chránit společné životní prostředí, mír a bezpečnost, správné vládnutí, demokratizaci a lidská práva, chránit nejzranitelnější skupiny obyvatel, uspokojit zvláštní potřeby Afriky a posílit Spojené národy. Podle slov generálního tajemníka „definuje tento dokument model na vytvoření mírumilovnějšího, více prosperujícího a spravedlivějšího světa prostřednictvím společné bezpečnosti a globálního partnerství pro rozvoj“.

Osm rozvojových cílů tisíciletí (RCT), které jsou připojeny k deklaraci tisíciletí a pro které byly stanoveny přesné cíle, zní takto: 1) snížit chudobu a hlad ve světě, 2) zabezpečit základní vzdělání pro všechny, 3) podporovat rovnost pohlaví, 4) snížit dětskou úmrtnost, 5) zlepšit zdraví matek, 6) bojovat proti HIV/AIDS, malárii a jiným nemocem, 7) zabezpečit environmentální udržitelnost a 8) podílet se na světovém partnerství pro rozvoj.

¹ Prohlášení zástupce předsednictví EU na Valném shromáždění Organizace spojených národů v listopadu 2004.

² Pracovní dokument útvarů: Souhrnná zpráva EU o rozvojových cílech tisíciletí, duben 2005. V roce 2004 zveřejnily členské státy EU a Komise zprávy ohledně jejich příspěvku k uskutečnění RCT. Na základě těchto zpráv se vypracovala souhrnná zpráva EU, která se vztahuje na období 2000-2004. Je nutné poznamenat, že tato souhrnná zpráva nemá za cíl přisoudit pokrok určitého RCT k jednotlivému opatření členských států, Společenství nebo Unie. Takové hodnocení by nebralo v úvahu závislost mezi různými cíli a nebylo by v souladu se zásadou vlastnictví, koordinace a komplementarity, které se uplatňují (někdy příliš částečně) při procesu rozvojové spolupráce.

³ Závěry Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy, duben 2004.

Od září roku 2000:

1) Společenství a většina členských států přijaly nebo přesměřovaly politiku rozvojové spolupráce s cílem soustředit své úsilí k dosažení rozvojových cílů tisíciletí a/nebo širších cílů deklarace tisíciletí;

2) EU umístila rozvoj do středu své obchodní politiky na mnohostranné úrovni, na regionální úrovni a prostřednictvím zvláštních nástrojů, zejména mimořádnou pozorností věnovanou nejméně rozvinutým zemím (včetně volného přístupu vývozců z těchto zemí na trh Společenství v rámci iniciativy „všechno kromě zbraní“) a ostatním zranitelným ekonomikám, jakož i zvýšením pomoci související s obchodem; zároveň bylo uznáno, že obchod je oblastí, která se musí integrovat do strategií spolupráce a rozvoje;

3) EU jako celek a jednotlivé členské státy si stanovily průběžné cíle zvýšení rozvojové pomoci do roku 2006 – tyto cíle budou pravděpodobně dosaženy;

4) EU přijala několik opatření ke zvýšení dopadu a kvality pomoci, zejména prostřednictvím lepší koordinace a zvýšeného úsilí harmonizace.

Nutnost urychlit pokrok směrem k RCT je všeobecně uznávaná. Některé cíle budou pravděpodobně dosaženy na světové úrovni (základní vzdělávání a vzdělávání děvčat). To však nestačí. V některých případech se jedná o to, aby se zabránilo návratu o krok zpět, spojenému zejména s negativními následky přenosných nemocí, s poškozením životního prostředí nebo s bezpečnostními problémy. Je nutné toho učinit více a lépe. Samotné dodržování stávajících politik není dostačující pro dosažení stanovených cílů. To se vztahuje zejména na subsaharskou Afriku, kde mnoho zemí zaostává v mnohých oblastech (hlad, dětská úmrtnost, úmrtnost matek, přenosné nemoci, environmentální udržitelnost). Tyto cíle však, kromě požadavků solidarity, představují hlavní podmínku bezpečnosti a prosperity pro Evropu a celý svět.

Je však důležité připomenout, že za rozvoj a dosažení cílů RCT v první řadě zodpovídají samy rozvojové země. Jsou to rozvojové země a ne dárci kdo dělá, nebo nedělá pokrok směrem k RCT.

EU získala vedoucí roli v boji proti celosvětové chudobě tím, že se stala nejdůležitějším dárce pomoci (55 % světové veřejné rozvojové pomoci). Přínos EU pro agendu RCT je klíčový a měl by vést k větší angažovanosti ostatních rozvinutých zemí. Rozvoj musí být jedním z hlavních pilířů vrcholné schůzky Spojených národů.

Finanční převody nejsou jedinými nutnými prostředky k dosažení cílů tisíciletí. Mezi ostatní základní aspekty patří také způsob řízení na vnitrostátní a mezinárodní úrovni, dodržování mezinárodních závazků zejména v oblasti lidských práv, rovnost mužů a žen, vývoj pravidel obchodu a investic, boj proti přenosným nemocem⁴, přístup ke znalostem, ochrana životního prostředí, bezpečnost a jiné světové veřejné statky.

V rámci přípravy příspěvku EU k vrcholné schůzce v září 2005 a s cílem urychlit proces směřující k dosažení cílů tisíciletí vyzvala Rada Komisi, aby připravila ambiciózní návrhy

⁴ Zvláštní akce boje proti HIV/AIDS, malárii a tuberkulóze v rozvojových zemích, které mají za cíl dosáhnout příslušné rozvojové cíle tisíciletí, budou uvedené ve zvláštním sdělení.

zejména ve třech oblastech⁵: financování rozvoje, soulad rozvojových politik a zaměření se na Afriku.

Návrhy Komise mají zejména za cíl:

- (1) stanovit průběžné cíle zvýšení rozpočtů veřejné podpory do roku 2010 – pro jednotlivé členské státy a pro Unii jako celek – s cílem dosáhnout celkového cíle 0,7 % Hrubý národní důchod (HND) v roce 2015;
- (2) urychlit reformy ke zlepšení kvality pomoci;
- (3) zvážit způsob, kterým EU prostřednictvím vlastního modelu udržitelného rozvoje, vnitřních a vnějších politik, ovlivňuje podmínky rozvoje;
- (4) zabezpečit, aby Afrika měla prioritní prospěch z nového zaměření a využít nových možností k partnerství mezi oběma světadíly.

Návrhy týkající se financování rozvoje a souladu politik jsou podrobněji formulovány v ostatních dvou sděleních⁶. Společně jsou tyto návrhy základní pro tři pilíře udržitelného rozvoje (ekonomický, sociální a environmentální).

2. PROSTŘEDKY UZPŮSOBENÉ CÍLŮM

2.1. Vyšší zdroje

Všechny nedávno zveřejněné zprávy a zejména zpráva o projektu tisíciletí OSN⁷ a zpráva generálního tajemníka OSN⁸ ukazují neodkladnou potřebu zvýšit úroveň zdrojů na dosažení RCT a poukazují na početné souvislosti existující mezi chudobou, ničením životního prostředí a bezpečností. Unie hrála během konference v Monterrey klíčovou roli. Musí opět ukázat cestu tím, že stanoví průběžné cíle, které umožní věnovat rozvoji 0,7 % HND v roce 2015.

Podle odhadů uvedených ve zprávě o projektu tisíciletí je na dosažení RCT ve všech zemích nutná roční oficiální rozvojová pomoc (ORP) na úrovni zhruba 135 miliard dolarů v roce 2006 a 195 miliard dolarů v roce 2015. Tyto částky odpovídají 0,44 % a 0,54 % hrubého národního důchodu (HND) dárcovských zemí. Vzhledem k dodatečným potřebám oficiální rozvojové pomoci, které nejsou přímo spojené s RCT, doporučuje zpráva, aby se dárci zavázali dosáhnout cíl 0,7 % HND nejdéle do roku 2015.

V současné době dosáhly nebo překročily cíl 0,7 % čtyři členské státy EU⁹ a dalších šest států¹⁰ se zavázalo dosáhnout tohoto cíle do roku 2015. Potvrdí-li se současné tendence, může EU dosáhnout úrovně 0,42 % v roce 2006.

⁵ Závěry Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy, listopad 2004.

⁶ Sdělení Komise: „Financování rozvoje a efektivita pomoci“ - KOM(2005) 133; „Soulad rozvojových politik“ - KOM(2005) 134

⁷ Zpráva předložená generálním tajemníkem OSN „Pro více svobody: vstříc rozvoji, bezpečnosti a lidským právům pro všechny“.

⁸ Zpráva o projektu tisíciletí, investovat do rozvoje: praktický plán dosažení rozvojových cílů tisíciletí, leden 2005.

⁹ Dánsko, Lucembursko, Nizozemsko, Švédsko.

¹⁰ Belgie, Finsko, Francie, Irsko, Španělsko, Spojené království.

Evropská rada v prosinci 2004 potvrdila závazky EU ke splnění RCT a zmocnila Komisi, aby Radě předložila „konkrétní návrhy na stanovení nových vhodných cílů v oblasti veřejné podpory pro rozvoj pro období 2009-2010...“.

Komise navrhla stanovit dva úzce spojené cíle, které mají být dosažené do roku 2010:

- (1) individuální práh pro členské státy, rozlišený podle toho, zda daný stát byl členským státem EU v roce 2002 (závazky z Barcelony –EU-15), nebo zda stát vstoupil do Unie až následně (EU-10);
- (2) společný průměr pro všechny členské státy.

Tyto cíle musí být dostatečně ambiciózní, aby dosažení cíle **0,7 % do roku 2015** zůstalo věrohodné. V souladu s žádostí Rady stanovit „nový vhodný cíl“ to znamená dosáhnout **poloviny stanovené cílové hodnoty do roku 2010**. Na vyrovnání rozdílů, které vznikly na základě přístupu z roku 2002 pro plnění závazků schválených na zasedání Evropské rady v Barceloně, Komise navrhuje:

- (1) aby každý členský stát, který přijal závazky schválené na zasedání Evropské rady v Barceloně (**EU-15**) a který se stále nachází pod referenčním prahem, zvýšil svou ORP na nový **individuální referenční práh (0,51) % ORP/HND** v roce 2010;
- (2) aby členské státy, které vstoupily do EU po roce 2002 (**EU-10**), dosáhly **individuální referenční práh (0,17) % ORP/HND** v roce 2010, čímž se přiblíží k „acquis z Barcelony“ (0,33 % v roce 2015).

Úroveň 0,51 % v roce 2010 představuje střed mezi individuálním referenčním prahem 0,33 % pro členský stát v roce 2006 a 0,7 % v roce 2015. Návrh zajistí spravedlivé rozdělení nákladů mezi členskými státy s výsledkem **společného průměru (0,56) % (EU-25)**, což podle dostupných odhadů umožní poskytnout dodatečných 20 miliard eur do roku 2010.

Tabulka: Návrh nových cílů EU v oblasti ORP pro období 2006-2010

	2006 ORP milionů EUR	% HND	2010 ORP milionů EUR	% HND	ROZDÍL 2010-2015 ORP milionů EUR	% HND
„Staré členské státy“ – individuální cíl 0,51 % EU-15	45 788	0,43 %	65 988	0,58 %	16 525	0,12 %
„Nové členské státy“ – individuální cíl 0,17 % EU-10	474	0,09 %	990	0,17 %	816	0,16 %
Společný cíl 0,56 % EU-25	46 262	0,42 %	66 978	0,56 %	17 340	0,14 %

Kromě rozpočtu veřejné podpory je nutné zvážit možnosti financování z nových zdrojů, které by doplňily zvýšení části výdajů určených na rozvoj ve vnitrostátních rozpočtech. Tyto úvahy však nesmí mít za následek odložení nebo snížení závazků EU pro rok 2010. Tyto zdroje financování na jedné straně doplňují rozpočty pomoci, ale z dlouhodobé perspektivy by však takové financování mělo směřovat k větší stálosti a předvídatelnosti.

Komise v současnosti zkoumá různé návrhy, zejména mezinárodní finanční nástroj (MFN)¹¹ a daňové nástroje, které by mohly být provedeny na úrovni Společenství. MFN stále způsobuje několik technických problémů, zejména co se týče klasifikace půjček v národních účtech a finančních následků na rozpočty pomoci po roce 2015. V oblasti daní se v současnosti zkoumá několik možností.

Bude-li možné v budoucnosti překonat politické a technické překážky (spočívající v podrobných hodnotících kritériích), je Komise připravena stanovit evropskou pozici ve prospěch dvojité strategie: doplnit zvýšení ORP v roce 2010 inovativními návrhy.

Nové, zejména mnohostranné iniciativy týkající se zrušení dluhu se rovněž zvažují. Snížení dluhu je efektivní nástroj na uskutečnění pomoci, protože poskytuje kvazi rozpočtovou podporu, která je, pokud jde o délku, předvídatelná a náklady na převod jsou nízké. Takové snížení však přináší jednak riziko v podobě „morálního hazardu“ a jednak ovlivňuje přidělování zdrojů: nejzadluženější země nejsou vždy ty nejchudší, ani ty nejpotřebnější. Tato opatření směřující ke snižování zadlužení by měla být zvažována v jednotlivých případech.

V této souvislosti se Rada vyzývá, aby vyjádřila své stanovisko ke všem těmto návrhům, jakož i k:

- (1) podpoře – nad rámec realizace rozšířené iniciativy HIPC – tvorby a realizace alternativních a individuálně přizpůsobených možností pro ty země, které přestály konflikt, mají významné vnější nedoplatky a nebudou moci využít iniciativu HIPC;
- (2) prověření možnosti využít mimo jiné i dočasné úlevy od dluhové služby, aby se zmírnily účinky vnějších otřesů v zemích ohrožených dluhy.

2.2. Vyšší kvalita pomoci

Kromě zvýšení objemu mezinárodní pomoci musí být současně vyvinuto úsilí o zvýšení kvality pomoci a jejího dopadu na plnění RCT. Mezinárodní proces harmonizace mezi dárci, jakož i koordinace jednotlivých strategií partnerů je v tomto ohledu klíčový. Tyto procesy vyžadují flexibilitu a silnou vůli ze strany dárců, kteří musí přizpůsobit své procesy programování, přehledu, jakož i fungování různých nástrojů pomoci s cílem zaručit zvýšení efektivity a snížení transakčních nákladů poskytování pomoci.

Pokrok v oblasti koordinace a harmonizace zatím zaostává daleko za svými možnostmi. Nedostatek harmonizace však s sebou přináší správní překážky a zbytečné náklady partnerským zemím. Přestože EU dokázala přijmout společné strategie ve výjimečně složitých a citlivých oblastech (například Evropská bezpečnostní strategie), je paradoxní, že nedokázala dospět ke stejným výsledkům v oblasti, kde je jedním z hlavních aktérů (EU poskytuje 55 % světové veřejné rozvojové pomoci) a kde je rámec mnohostranných závazků výjimečně přesný a úplný. Rada přijala několik doporučení, které se nyní musí projevit v praxi, zejména prostřednictvím procesu otevřené koordinace. Jedním z hlavních aspektů bude zlepšení koordinace v obou směrech mezi delegacemi Komise a diplomatickými zástupci členských států.

¹¹ International Financing Facility – návrh Spojeného království na „front-loading“ ORP.

Během nedávného fóra na vysoké úrovni o koordinaci a harmonizaci EU opět zdůraznila svou vůli rychle dosáhnout podstatný pokrok v konkrétním a pragmatickém přístupu k harmonizaci prostřednictvím stanovení konkrétních a závazných cílů. EU se rovněž zavázala začít strategickou diskusí, která by umožnila rozvinout skutečnou funkční doplňkovost mezi dárci.

Iniciativy, jako např. iniciativa EU pro vodu, představují kladné příklady koordinace, kde se jasně prokázala vyšší účinnost iniciativ uskutečňovaných na úrovni EU.

2.2.1. Předvídatelnější podpora

Současná opatření poskytování pomoci nezaručují zemím dostatečnou flexibilitu a předvídatelnost, které jsou potřebné k zajištění investic a politik nutných pro dosažení RCT. Jen záruka stabilních zdrojů po dobu několika let může umožnit ministrovi financí, aby přijal do pracovního poměru učitele nebo lékaře, které daná země potřebuje.

Pomoc ve formě projektu, ani zrušení dluhu, či rozpočtová pomoc, která je však nejefektivnější na podporu harmonizace zásahů a jejich přiřazení k vnitrostátním politikám a prioritám a financování RCT, však neumožňují poskytnout podporu v dostatečné výši, dostatečně flexibilní a umožňující financovat běžné výdaje se střednědobou předvídatelností.

Je tedy nutné vytvořit, jako doplněk ke stávajícím nástrojům, nová opatření pomoci, která by byla snadněji proveditelná, stabilnější a která by umožnila podpořit uskutečnění strukturálních reforem potřebných k dosažení RCT.

V úvahu připadají rozpočtové podpory zajištěné na několik let (3 až 5 let), které nemohou být přerušeny¹², nebo „smlouva“ v střednědobé perspektivě, která by zaručovala minimální úroveň pomoci během určitého období, zvýšená o prémie spojené s výkonností nebo klouzavé tříleté závazky.

Tato opatření bude možné uplatnit jen v zemích, které vykazují výsledky. Podle přístupu EU však musí být zvláštní pozornost věnována také zemím, které vykazují méně výsledků, a prevenci situaci, které oslabují dotčené státy. Je nutné zvážit zlepšení opatření pomoci pro tyto země, se zvláštním důrazem na posílení koordinace, na podporu správného vládnutí a na nutnou rovnováhu mezi krátkodobým řešením a dlouhodobější podporou.

2.2.2. Reakce na vnější otřesy

Vnější otřesy, jakýchkoli původů, podřívají reformní politiky zemí, čímž ohrožují udržitelnost dluhu a narušují úsilí vynaložené na snižování chudoby. Na takovéto události je nutné reagovat na úrovni prevence a následných opatření.

Na úrovni prevence:

- realizací tržně orientovaných systémů pojištění;
- plánováním, mezi různými nástroji, uplatnění mechanismů dočasného zmírnění nákladů dluhové služby.

¹² Kromě případů porušení „základních prvků“ dohod o partnerství a spolupráci.

Na úrovni následných opatření: používáním a posilováním finančních mechanismů, jako těch, které jsou stanovené v dohodě z Cotonou (Flex), aby bylo možno krátkodobě pokrýt následky těchto otřesů působících na příjmy dotčených zemí.

3. SOULAD PRO ROZVOJ

Rozvojová pomoc, jakkoli je důležitá, není dostatečnou odpovědí na výzvu RCT. Je zapotřebí většího a dalekosáhlejšího úsilí. Z dlouhodobého hlediska se jedná o regulaci globalizace prostřednictvím veřejných politik, jejichž cílem je spravedlivější světový pořádek.

Důležitost různých veřejných politik, které mají za cíl přispět k dosažení rozvojových cílů, musí být opět zdůrazněna. Evropská unie hraje na základě svých hodnot a zkušeností v tomto ohledu důležitou úlohu.

V této souvislosti vyzvala Rada Komisi, aby připravila návrhy na zvýšení souladu rozvojových politik. Jinými slovy je nutné přesně určit, jak mohou vnitřní a vnější politiky EU přispět k inkluzivní globalizaci s kladnými účinky na všechny v rámci udržitelného rozvoje.

V tomto případě je cílem najít dodatečné přínosy k rozvoji. Navrhuje se proto využít koncept souladu pro rozvoj zároveň s myšlenkou, že projekce vnitřních politik mimo Unii přináší opatřením na úrovni Evropské unie důležitou přidanou hodnotu (zejména v oblasti vzdělávání, životního prostředí, imigrační a azylové politiky, celní a daňové politiky, zaměstnanosti a sociální politiky).

Téměř všechny politiky EU mají přímý nebo nepřímý dopad na rozvojové země. Oznámení o souladu rozvojových politik označuje politiky, jejichž příspěvek k úsilí rozvojových zemí je zřejmý.

Aby dopad těchto politik, v případě programů dvoustranné spolupráce s rozvojovými zeměmi, byl co největší, musí být tyto politiky uplatňovány v souladu se základními zásadami rozvojové spolupráce, tedy s respektováním partnerství a vlastní odpovědnosti ze strany partnerských zemí, jakož i dodržováním mezinárodních závazků.

Pro podporu souladu politik EU ve zvláštní souvislosti s podporou RCT vypracuje Komise v časovém období mezi nynějším a následujícím mezinárodním vyhodnocením plnění RCT průběžnou zprávu o souladu pro rozvoj.

Komise vyzývá Radu, aby se k návrhům Komise vyjádřila¹³.

4. ZAMĚŘENÍ NA AFRIKU

Všechny zprávy a analýzy vypracované EU a jinými organizacemi, včetně zprávy tisíciletí Organizace spojených národů a zprávy Komise pro Afriku¹⁴, naznačují, že početné regiony subsaharské Afriky výrazně zaostávají v porovnání s ostatním světem v uskutečňování RCT.

¹³ Viz poznámka 6.

¹⁴ Komisi pro Afriku, zřízenou Spojeným královstvím v roce 2004, tvoří několik osobností z Afriky a z Evropy.

Podle odhadů nebudou mnohé africké země schopny dosáhnout RCT do cílového roku 2015¹⁵.

Přesto jsou však znaky pokroku viditelné, zejména co se týče demokracie, hospodářského růstu za poslední tři roky (až 4,5 % v průměru v roce 2004, a 6 % vyjma Nigérie a Jihoafrické republiky), reálného růstu na obyvatele (2 %) a zlepšení rozpočtové rovnováhy.

Komise proto navrhuje věnovat zvláštní pozornost subsaharské Africe.

V první řadě se musí zvýšit objem zdrojů, přičemž je nutné zajistit, aby šla dostatečná část dodatečné veřejné rozvojové pomoci do Afriky.

V druhé řadě, všechny návrhy dané v tomto oznámení, v oblasti souladu politik a kvality pomoci, se musí prioritně uplatňovat v Africe.

Cílem je představit evropskou odpověď, která by zahrnovala opatření členských států Společenství. V této souvislosti určuje tento dokument počet opatření, která musí Společenství uskutečnit. Dohoda z Cotonou, která byla nedávno pozměněná, představuje přednostní, avšak ne výhradní rámec na uplatňování tohoto přístupu.

V této souvislosti Komise navrhuje klíčové závazky vztahující se na opatření, která budou uskutečněna v určitých oblastech, které jsou samotnými Afričany považované za nezbytné pro rozvoj, zejména v rámci akčních plánů Africké unie a Nového partnerství pro rozvoj Afriky AU/NEPAD. Ambicí Komise je dosáhnout kvalitativní skok v oblasti významných činitelů rozvoje, tzn. rozhodujících prvků pro udržitelný rozvoj, bez kterých není žádný rozvoj z dlouhodobého hlediska možný. Je vhodné upozornit na zvláštní násobný efekt EU, co se týče podpory těchto prvků. Vztahuje se na tyto oblasti¹⁶:

- (a) zlepšení vládnutí v Africe;
- (b) propojení afrických sítí a obchodu;
- (c) úsilí ve prospěch spravedlivé společnosti, přístupu k službám, slušné práce a environmentální udržitelnosti.

Tyto oblasti nevylučují, nenahrazují ani nekonkurují ostatním formám spolupráce, které naopak musí pokračovat. Cílem je spíše překlenutí vzniklé propasti a urychlení opatření ostatních aktérů v odvětvích, kde EU má zvláštní zkušenosti nebo komparativní výhody a kde může rychle jednat. Jinými slovy, jedná se o soustředění úsilí na klíčová odvětví, v kterých EU zaujímá vedoucí pozici v řízení mezinárodní akce. Její úspěch bude vyhodnocený

¹⁵ „Subsaharská Afrika, kde situace je nejzávažnější, se nachází v bludném kruhu aids, vzestupem malárie, poklesem potravinové výroby na obyvatele, zhoršených podmínek ubytování a životního prostředí v takové míře, že většina zemí v daném regionu je velmi vzdálená od dosažení některých nebo všech cílů. « [Region] „vykazuje nejvyšší míru podvýživy, (...) nejnižší míru základního vzdělávání, (...) [a nejvyšší rozdíly] mezi pohlavími (...). Krize HIV/aids v současnosti ničí podstatnou část kontinentu (...). V daném regionu jsou následky tuberkulózy nejzávažnější na světě a zaznamenané míry úmrtnosti matek a dětí jsou nejvyšší na světě. (...) Pokrok v oblasti přístupu k pitné vodě je sice povzbudivý, ale stále příliš pomalý pro dosažení stanovené úrovně RCT. Bez trvalé podpory je málo pravděpodobné, že by subsaharská Afrika dokázala dosáhnout jakýkoli ze stanovených cílů.“ Zpráva projektu cílů tisíciletí OSN. Leden 2005.

¹⁶ Příloha 1 podrobně popisuje každou z těchto oblastí, jakož i závazky EU.

vzhledem k její schopnosti jednat jako katalyzátor opatření ostatních dárců a shromažďovat největší možnou podporu.

4.1 Zlepšení vládnutí v Africe

a. *Výzva vládnutí*

Správné vládnutí a úplné dodržování lidských práv jsou základním předpokladem pro rozvoj, ale v několika afrických zemích ještě nejsou realitou. EU podporovala úsilí, které Afrika v posledních letech vynaložila na zlepšení kvality vládnutí na vnitrostátní, regionální a kontinentální úrovni a na posílení své kapacity podpořit dodržování lidských práv, jak je uvedeno v hlavních mezinárodních a regionálních nástrojích, a to na celém území afrického kontinentu.

EU však musí rozhodněji podpořit úsilí Afriky na posílení vládnutí a měla by zvážit tyto závazky:

1) Poskytnout finanční podporu¹⁷ **rozvoji kapacit Africké unie (AU)** a zejména její Komise. Touto podporou EU pomůže AU být na úrovni očekávání, které stanovila svými závazky. EU pomůže AU v transformaci institucí na centrální referenční instituce pro vládnutí v Africe a posílí její kapacitu podpořit dodržování lidských práv, jak je uvedeno v hlavních mezinárodních a regionálních nástrojích, a to na celém území afrického kontinentu.

2) Na to, aby bylo naše partnerství s Afrikou výkonné a efektivní, musí být co nejširší. Instituce EU by měly vyhledávat **twiningová partnerství** s institucemi AU, jako jsou například Panafrický parlament, Hospodářská, sociální a kulturní rada a Rada pro mír a bezpečnost. Tato partnerství musí sloužit jako katalyzátor na vytváření vztahů mezi evropskými a africkými aktéry, od vysokých škol, obcí, podniků a průmyslu, odborů až po síť občanské společnosti a kulturní instituce.

3) EU má možnost podpořit africké úsilí vybudovat v Africe efektivnější státy. Pro rozhodnou podporu reformy vládnutí v Africe musí EU, Komise a členské státy vytvořit společný mechanismus financování¹⁸ s AU/NEPAD na podporu reforem navržených **africkým mechanismem vzájemného hodnocení (APRM)**. Tato úsilí budou plně v souladu s vnitrostátními strategiemi a strategiemi stanovenými v Strategickém programu snižování chudoby.

b. *Podpořit mír a bezpečnost*

V posledních letech Afrika vytvořila institucionální strukturu pro mír a bezpečnost s Radou pro mír a bezpečnost v jejím centru, která má za cíl prevenci, řízení a řešení konfliktů.

V rámci Dohody z Cotonou a mechanismu rychlé reakce EU, Rada pro mír a bezpečnost poskytla značnou podporu prostřednictvím širokého spektra opatření pro upevnění míru. Na žádost afrických vůdců vytvořila EU také „prostředek podpory míru pro Afriku“ (250 milionů eur) za účelem podpory afrického úsilí o udržení míru.

¹⁷ Komise navrhla podporu do výšky 50 milionů eur v rámci „podmínečné miliardy“.

¹⁸ Zdroje v rámci AKT poskytnou počáteční sumu. V současnosti se ověřují ostatní možnosti v rámci Evropského rozvojového fondu.

V budoucnosti by EU měla také AU a regionálním organizacím poskytnout finanční prostředky potřebné k řešení konfliktů. Za tímto účelem dokončí EU **refinancování nástroje podpory míru** do konce roku 2005¹⁹ nejprve tak, že doplní současný rozpočet přidělením poměrné části prostředků Evropského programu pro obnovu a rozvoj v Jihoafrické republice (EPOR), jak bylo vyžádáno při vrcholné schůzce AU v Maputu.

4.2 Připojit Afriku: infrastruktury a obchod

a. *Vytvořit a udržet služby a sítě regionálních infrastruktur*

Málo z afrických subsaharských sítí nabízí služby porovnatelné s těmi, které nabízí jiné rozvojové regiony.

Současné úsilí, které směřuje k vytvoření a udržení služeb a sítí regionálních infrastruktur v subsaharské Africe, musí být urychlené, aby se hospodářský růst a obchod staly konkurenceschopnými a aby si afričtí vývozci našli místo na světovém trhu. V tomto ohledu Komise navrhuje stanovit **evropsko-africké partnerství v oblasti infrastruktur**²⁰. Toto partnerství založené na strategiích EU/NEPAD přispěje k vytvoření trvalých přeshraničních infrastruktur, které jsou klíčové pro propojení a sdílení vědomostí kontinentu a na překlenutí digitální propasti mezi dvěma světadíly. Poskytnuté finanční prostředky budou mít pákový efekt na investice ze soukromého sektoru. V první fázi bude partnerství založené na modelech použitých při facilitách pro vodu a pro energii a bude se soustředit na region subsaharské Afriky. V druhé fázi bude partnerství podporovat příspěvky ze strany ostatních dárců, hlavně mezi členskými státy EU, které se budou snažit zvýšit své rozpočty v oblasti pomoci.

b. *Zvýšit kvantitu a kvalitu obchodu v subsaharské Africe*

Již mnoho let se obchodní spolupráce nachází ve středu vztahů mezi EU a státy africké, karibské a tichomořské oblasti (státy AKT), zejména prostřednictvím udělování preferenčního přístupu na trh EU pro jejich výrobky.

Preference však nestačí. Globálnější proces je nutný na vytvoření příznivých podmínek pro investice a efektivní regionální trhy, usnadnění obchodu, rozvoj statistických služeb, překonání překážek na straně nabídky a podporu diverzifikace výrobků a trhů.

Vzhledem k těmto důvodům se státy AKT a EU v rámci dohody z Cotonou dohodly zahájit jednání o uzavření šesti regionálních dohod o hospodářském partnerství, z nichž čtyři se týkají Afriky. Nejedná se o tradiční jednání o volném obchodě, ale soustředí se na obchodní a regionální integraci jako nástroje rozvoje. Tyto dohody vstoupí v platnost v roce 2008.

V této souvislosti byly stanovené následující **hlavní oblasti opatření**:

- řízení hospodářských záležitostí
- pomoc spojená s obchodem;

¹⁹ V současnosti se ověřují možnosti v rámci Evropského rozvojového fondu.

²⁰ Co se týče institucionálních a finančních pravidel, využije EU své zkušenosti získané prostřednictvím facilit pro vodu a mír. Způsobitá jsou všechna veřejno-soukromá partnerství, subregionální organizace nebo panafrické struktury (jako např. Rada afrických ministrů zodpovědných za vodu). Každý návrh si vyžaduje politický souhlas AU, který tak zvýší aspekt vlastní odpovědnosti a souladu na úrovni kontinentu. Financování je předpokládáno v rámci 9. ERF do konce roku 2007.

- podpůrná opatření v klíčových odvětvích, jako jsou bavlna, cukr a textil;
- vyčlenění zdrojů na podporu opatření na přizpůsobení;
- podpora ambiciózního programu na usnadnění obchodu

4.3 **Pracovat ve prospěch spravedlivé společnosti, která umožní lepší přístup k službám a slušné práci pro ženy a muže, a ve prospěch environmentální udržitelnosti**

Globalizace a liberalizace přinesly hospodářský růst a prosperitu světu jako celku, ale ne všem regionům. Některé africké regiony prosperovaly, jiné upadaly.

Úsilí směřující k **podpoře sociální soudržnosti**, a to zejména v oblasti zlepšení přístupu k základním službám, je klíčové. Spravedlivý hospodářský růst, přístup k produktivnímu zaměstnání a slušné práci pro všechny a uskutečnění rovnosti žen a mužů jsou klíčové pro udržitelný rozvoj a odstranění chudoby. EU tyto iniciativy v tomto ohledu podpoří. Environmentální udržitelnost musí také být zahrnuta do procesu rozvoje, jestliže do roku 2015 mají mít ti nejhudší lepší život.

V tomto ohledu bude EU společně s africkými partnery dále rozvíjet participační přístup pro lokální, vnitrostátní a regionální plánování a sestavení rozpočtu zdrojů. Lokální integrovaný přístup bude vytvořený na posílení úlohy sekundárních center jako pólů rozvoje pro jejich okolí. Tato centra by mohla být transformována na **centra poskytování služeb**, v kterých by obyvatelstvo mělo přímý přístup k několika službám, jako například základnímu a středoškolskému vzdělání, odborné přípravě, včetně možnosti specifického vzdělávání pro mladé lidi, lékům a zdravotnickým službám, sociálním a veřejným službám.

EU musí podpořit tyto země závazkem ve prospěch rovnosti a environmentální udržitelnosti. Za tímto účelem EU **dá podnět** k vytvoření spravedlivých společností a ochraně životního prostředí v Africe. Přijme také konkrétní politická opatření s cílem posílit důležitost kritérií, jako jsou rovnost a environmentální udržitelnost za účelem **stanovení rámce poskytování pomoci** zemím AKT²¹. EU tak poskytne dodatečné zdroje zemím, které prokáží svou vůli a kapacitu řešit problémy spojené s nerovností a marginalizací, poškozováním životního prostředí a narušením sociální soudržnosti.

5. **ZÁVĚR – SMĚREM K NOVÉ ROZVOJOVÉ STRATEGII EU**

Evropa čelí významným výzvám rozvoje jako globální aktér se zvláštní odpovědností a musí hrát svou politickou úlohu, aby posílila prostředky rozvoje a efektivitu spolupráce a adekvátním způsobem zabezpečila podporu subsaharské Africe, která zaostává v mnohých stanovených cílech.

Souhrnná zpráva EU ohledně RCT a zpráva o provádění barcelonských závazků objasnilly důležitost vynaloženého úsilí k dnešnímu dni. Toto sdělení, jakož i návrhy, které se jednak vztahují na financování rozvoje a jednak na zlepšení souladu pro rozvoj, vymezuje rámce pro budoucí opatření.

²¹ Uskuteční se v rámci dotací podle nového finančního výhledu a zejména prostřednictvím hospodářské spolupráce a nástroje finanční spolupráce.

I v Africe je změna možná. Afrika dokázala svou vůli nést odpovědnost za svůj politický a socio-hospodářský rozvoj. Mnoho zemí začalo svou transformaci na demokracie, v mnohých částech kontinentu nastal mír, hospodářský růst se zrychluje. S příchodem Africké unie a iniciativy NEPAD vznikla ambiciózní institucionální struktura a charta, která postavila vládnutí a svobodu do centra procesu rozvoje. Rok 2005 by mohl být rokem Afriky. Evropa se musí přizpůsobit současnému vývoji a hrát vůdčí roli v podpoře Africe, zejména tím, že Africe přizná prioritní místo v oblasti finanční podpory rozvoje a tím přispěje k plnění závazků, které si skupina G8 stanovila v roce 2002²². Cesta Afriky k udržitelnému rozvoji a k dosažení RCT je dlouhá a složitá. Nyní musí začít nová dynamika rozvoje, v rámci které budou EU a Afrika spolupracovat.

Toto sdělení, jakož i sdělení o financování a souladu, a zprávy, na jejichž základě byla sdělení vypracovaná, vytváří rámec příspěvků EU k setkání na vysoké úrovni OSN v září 2005, pokud jde o rozvoj a soulad s ostatními politikami. Na tomto základě vyzývá Komise Radu, aby stanovila konečné návrhy a závazky Evropské unie na urychlení pokroku směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Tento nyní načatý proces bude navíc inspirací pro formulování nové deklarace o rozvojové police EU, která má za cíl vytvořit skutečnou evropskou rozvojovou strategii.

²² Na vrcholné schůzce v Kananaskis (2002) se G8 zavázala poskytnout Africe nejméně 50 % zvýšení veřejné rozvojové pomoci. Pokud by se tento závazek přijal na úrovni EU a pokud budou současné tendence pokračovat i v budoucnosti (dodržení barcelonských závazků pro rok 2006), pro Afriku by to znamenalo pomoc vyšší o 6,5 miliard eur ročně.

ANNEX 1: THE MILLENNIUM DEVELOPMENT GOALS, TARGETS AND INDICATORS

Millennium Development Goals (MDGs)	
Goals and Targets (from the Millennium Declaration)	Indicators for monitoring progress
GOAL 1: ERADICATE EXTREME POVERTY AND HUNGER	
Target 1: Halve, between 1990 and 2015, the proportion of people whose income is less than less than one dollar a day	1. Proportion of population below \$1 (PPP) per day 2. Poverty gap ratio [incidence x depth of poverty] 3. Share of poorest quintile in national consumption
Target 2: Halve, between 1990 and 2015, the proportion of people who suffer from hunger	4. Prevalence of underweight children under-five years of age 5. Proportion of population below minimum level of dietary energy consumption
GOAL 2: ACHIEVE UNIVERSAL PRIMARY EDUCATION	
Target 3: Ensure that, by 2015, children everywhere, boys and girls alike, will be able to complete a full course of primary schooling	6. Net enrolment ratio in primary education 7. Proportion of pupils starting grade 1 who reach grade 5b 8. Literacy rate of 15-24 year-olds
GOAL 3: PROMOTE GENDER EQUALITY AND EMPOWER WOMEN	
Target 4: Eliminate gender disparity in primary and secondary education, preferably by 2005, and in all levels of education no later than 2015	9. Ratios of girls to boys in primary, secondary and tertiary education 10. Ratio of literate women to men, 15-24 years old 11. Share of women in wage employment in the non-agricultural sector 12. Proportion of seats held by women in national parliament
GOAL 4: REDUCE CHILD MORTALITY	
Target 5: Reduce by two-thirds, between 1990 and 2015, the under-five mortality rate	13. Under-five mortality rate 14. Infant mortality rate 15. Proportion of 1 year-old children immunised against measles

GOAL 5: IMPROVE MATERNAL HEALTH	
Target 6: Reduce by three-quarters, between 1990 and 2015, the maternal mortality ratio	16. Maternal mortality ratio
	17. Proportion of births attended by skilled health personnel
GOAL 6: COMBAT HIV/AIDS, MALARIA AND OTHER DISEASES	
Target 7: Have halted by 2015 and begun to reverse the spread of HIV/AIDS	18. HIV prevalence among pregnant women aged 15-24 years
	19. Condom use rate of the contraceptive prevalence rate
	19a. Condom use at last high-risk sex
	19b. Percentage of population aged 15-24 years with comprehensive correct knowledge of HIV/AIDS
	19c. Contraceptive prevalence rate
Target 8: Have halted by 2015 and begun to reverse the incidence of malaria and other major diseases	20. Ratio of school attendance of orphans to school attendance of non-orphans aged 10-14 years
	21. Prevalence and death rates associated with malaria
	22. Proportion of population in malaria-risk areas using effective malaria prevention and treatment measures
	23. Prevalence and death rates associated with tuberculosis
	24. Proportion of tuberculosis cases detected and cured under directly observed treatment short course DOTS (Internationally recommended TB control strategy)
GOAL 7: ENSURE ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY	
Target 9: Integrate the principles of sustainable development into country policies and programmes and reverse the loss of environmental resources	25. Proportion of land area covered by forest
	26. Ratio of area protected to maintain biological diversity to surface area
	27. Energy use (kg oil equivalent) per \$1 GDP (PPP)
	28. Carbon dioxide emissions per capita and consumption of ozonedepleting CFCs (ODP tons)
	29. Proportion of population using solid fuels
Target 10: Halve, by 2015, the proportion of people without sustainable access to safe drinking water and basic sanitation	30. Proportion of population with sustainable access to an improved water source, urban and rural
	31. Proportion of population with access to improved sanitation, urban and rural

Target 11: By 2020, to have achieved a significant improvement in the lives of at least 100 million slum dwellers	32. Proportion of households with access to secure tenure
GOAL 8: DEVELOP A GLOBAL PARTNERSHIP FOR DEVELOPMENT	
Target 12: Develop further an open, rule-based, predictable, non-discriminatory trading and financial system Includes a commitment to good governance, development and poverty reduction – both nationally and internationally Target 13: Address the special needs of the least developed countries Includes: tariff and quota free access for the least developed countries' exports; enhanced programme of debt relief for heavily indebted poor countries (HIPC) and cancellation of official bilateral debt; and more generous ODA for countries committed to poverty reduction Target 14: Address the special needs of landlocked developing countries and small island developing States (through the Programme of Action for the Sustainable Development of Small Island Developing States and the outcome of the twenty-second special session of the General Assembly) Target 15: Deal comprehensively with the debt problems of developing countries through national and international measures in order to make debt sustainable in the long term	<i>Some of the indicators listed below are monitored separately for the least developed countries (LDCs), Africa, landlocked developing countries and small island developing States.</i> <u>Official development assistance (ODA)</u> 33. Net ODA, total and to the least developed countries, as percentage of OECD/DAC donors' gross national income 34. Proportion of total bilateral, sector-allocable ODA of OECD/DAC donors to basic social services (basic education, primary health care, nutrition, safe water and sanitation) 35. Proportion of bilateral official development assistance of OECD/DAC donors that is untied 36. ODA received in landlocked developing countries as a proportion of their gross national incomes 37. ODA received in small island developing States as a proportion of their gross national incomes <u>Market access</u> 38. Proportion of total developed country imports (by value and excluding arms) from developing countries and least developed countries, admitted free of duty 39. Average tariffs imposed by developed countries on agricultural products and textiles and clothing from developing countries 40. Agricultural support estimate for OECD countries as a percentage of their gross domestic product 41. Proportion of ODA provided to help build trade capacity <u>Debt sustainability</u> 42. Total number of countries that have reached their HIPC decision points and number that have reached their HIPC completion points (cumulative) 43. Debt relief committed under HIPC Initiative 44. Debt service as a percentage of exports of goods and services

Target 16: In cooperation with developing countries, develop and implement strategies for decent and productive work for youth	45. Unemployment rate of young people aged 15-24 years, each sex and total
Target 17: In cooperation with pharmaceutical companies, provide access to affordable essential drugs in developing countries	46. Proportion of population with access to affordable essential drugs on a sustainable basis
Target 18: In cooperation with the private sector, make available the benefits of new technologies, especially information and communications	47. Telephone lines and cellular subscribers per 100 population 48. Personal computers in use per 100 population Internet users per 100 population

ANNEXE 2 : EU FOCUS ON AFRICA

This annex will further develop the proposals of the Communication on the three areas mentioned in the Chapter 'Focus on Africa'.

1. Improving Africa's governance

a. The governance challenge

The EU has supported African efforts to address the governance challenge at three levels: country, sub-regional and –more recently- continental. At **country level**, the EU has made major efforts to support the building of legitimate, transparent and viable states. Through different programs the EU is supporting Africa's efforts to improve the quality of public service, to enhance parliamentary control, to empower civil society and to promote a more long-term outlook favouring sustainable development. Positive signs can be seen: 10 legislative elections took place in 2004 (such as South Africa and Ghana; Malawi and Mozambique –in both of which European Observation Missions were offered) and 10 are scheduled in 2005 (for example Burundi, CAR, Ethiopia, Senegal, RDC, Mauritius, Ivory Coast).

The work to redress fragile states remains critical. To put those countries back on track, the EU is developing, on a case-by-case basis, long term strategies capable of addressing both short term needs and the long term development agenda. The experience in Burundi shows us that the EU can play a key role in ensuring a smooth transition from conflict to development. The experience in Burundi also demonstrates that the EU should tackle all parts of the chain: the financing of the AU peacekeeping mission, post-conflict reconstruction and the financing of elections.

The EU is equally supporting the capacity of the **sub-regional organisations** as actors of governance. The EU welcomes the bold positions taken recently by the ECOWAS and SADC in favour of the Rule of Law and democratic principles. The EU, based on its own experiences of regional integration, believes that fully effective and reliable RECs will be crucial in creating sub-regional trade markets and the first building blocks in the process towards continental integration.

Recently, a **continental level** of governance has emerged with the establishment of the African Union in July 2002, succeeding to the Organisation of African Unity (OAU). The AU aims to develop and integrate the continent through the promotion of peace and good governance on the basis of African-owned strategies. The AU/NEPAD agenda provides a common framework for new initiatives in Africa. The EU has given its full support to this young political organisation, which, only two years after its establishment, has made considerable progress and earned international respect as a credible and legitimate continental political interlocutor for Africa. The EU will translate this political commitment into tangible support to reinforce the AU's capacities and launch twinning partnerships between the EU and AU, between European and African institutions.

But the EU must bring more decisive support to African efforts to strengthen Africa's governance and respect for human rights. Through the African Peer Review process, African countries will undergo, through different phases, a comprehensive review of the human, civil, political, economic, cultural and social rights in the country. The EU must support the African Partners as they table concrete proposals on all areas of the Review, for example on judicial

reform, the fight against corruption, public service or social reforms. The EU will support this African-led political process and will provide financial support to reforms.

Good Governance will also need to take into consideration environmental sustainability. The EU will also work to move environmental concerns into the mainstream of policy making by promoting work with the relevant national ministries, sub-regional organisations and the AU/NEPAD on the cost of non-environment.

b. Promotion of Peace and Security

The AU has shown that it is both willing and able to assume responsibility and leadership for the African peace and security agenda in close cooperation with the UN (e.g. Burundi, Côte d'Ivoire, Liberia, and Sudan, RCA, DRC/GLR) while the EU has developed instruments able to respond on time and efficiently to these efforts.

The EU was able to provide important support for a broad range of peace building activities such as mediation, negotiation and reconciliation efforts, and for demobilisation and reintegration of former combatants and child soldiers.

Addressing MDG 7 is also important for Peace and Security. Climate change is likely to lead to further drying of the drought-prone regions of Africa. Without adaptation measures, this could result in substantial movements of population threatening security. Insufficient access to or illegal exploitation of natural resources, can create or fuel conflict. Peace efforts benefit from taking better account of environmental issues in conflict prevention resolution and post conflict.

The EU has, at the request of the African leaders in Maputo, set up the Peace Facility for Africa (250M€) to support African peacekeeping efforts. Rapidly, this instrument has become the financial backbone of the emerging African Peace and Security architecture. The Peace Facility has already been used to finance peace support missions in Darfur (Sudan) and the Central African Republic as well as to provide capacity building support for the AU Peace and Security Directorate. For the future, coherence needs to be maintained between the developmental approach of the Peace Facility for Africa on the one hand and support measures foreseen in the framework of the European Security and Defence Policy (ESDP) on the other.

In the future, the EU should continue to be able to provide the African Union and the sub-regional organisations with the necessary financial means to resolve conflicts. To this end, the EU should ensure sufficient financing of the Peace Facility.

2. Connecting Africa: infrastructure and trade

a. Creating and sustaining regional infrastructure networks and services

High transport costs handicap Africa's capacities to compete within a global market. Inland transport costs are twice as high in Sub Sahara Africa countries than in Asia and international maritime costs are three times higher. Higher costs are due to a combination of factors, including lower road quality, time-consuming port procedures and practices, a complexity of documentation and in some countries insufficient competition between service providers.

The EU, working together with the Africa Union and in the context of the NEPAD Infrastructure Short-Term Action Plan, will focus on improving trade facilitation – including

in relation to the development of transparent and simplified import, export and transition procedures and statistical services – and addressing the missing links of regional and intra-regional networks for interconnectivity across Sub-Saharan Africa creating a Trans African Network.

Together with the AU²³, the EU will continue developing research infrastructures in the developing countries and will focus on the means to develop further infrastructures-related knowledge, and to ensure a fair access to this knowledge, in order for the infrastructure projects to become a foundation for technological innovation.

The Commission proposes a Europe-Africa partnership on Infrastructure, including research and statistical infrastructures, sustainable transport, Information and Communication Technologies, satellites, water and sanitation, energy that will fill this existing gap. In doing so, this Partnership will act as a catalyst for other donors. The Commission proposes to agree on a map of strategic African networks, agreed with the AU, to which priority will be given.

b. More and better trade for sub-Saharan Africa

Trade cooperation between Europe and Sub-Saharan Africa has been based mainly in exemptions from MFN customs duties and tariff quotas granted to the ACP countries for promoting the access of their products into the European market. While placing firmly the EU as Africa's top trading partner, such preferences have not always delivered the expected developmental results. In fact, preferences alone are not sufficient to trigger exports, economic growth and development if there are no sufficient investments in Africa and hence production of exportable goods or if the goods do not correspond to the demand and requirements in the importing markets.

At present, too many local markets remain over-protected, tiny and unattractive, providing little incentive for domestic or foreign investments. It is not only important to develop a more comprehensive process but also to improve trade. For its traditional trade flows, Africa is overwhelmingly dependent on Europe. Therefore, it is equally important to improve **trade within Africa by building efficient African markets** as it is to increase trade with the EC and other trading partners. In a nutshell, African countries have to integrate in the global economy in a way that corresponds to their development needs.

This is the very reason behind the launching of the negotiations of six regional **Economic Partnership Agreements (EPAs)**, four of which are in Africa.

²³ In the context of the NEPAD African Forum for Science and Technology and in line with the Millennium Goals Project Promoting Innovation to Improve Lives in Developing Nations.

Economic Partnership Agreements

*EPA negotiations and implementation are closely linked with **development cooperation** with a view to improving economic governance, fostering competitiveness and building supply side capacity in a manner consistent with sustainable development objectives. In addition, it is also necessary to ensure effective access of African goods to EU and other markets by addressing the problems African countries are encountering in the area of, among others, rules of origin, technical regulations and standards, by taking into account the external effects of EU legislation and by supporting the efforts of the countries concerned to deal with them.*

***Trade will be at the service of development**, leaving a high degree of flexibility to take account of the development challenges in Africa. **Market-building will precede market opening**. Flexibility will be applied as regard asymmetry and progressiveness of ACP tariff reductions, taking into account the level of development of the economies concerned. The transition period opening toward EU goods from 2008 onwards may be extended beyond 10 years to address ACP regional development needs. Appropriate safeguard and food security clauses will be included.*

The transition to new trading arrangements requires assessing any risks of temporary or structural difficulties or losses for certain countries. Given the flexibility and duration of the transitional period, such negative effects would be diluted over a reasonable time scale. Nevertheless, these issues must be carefully taken into account and for this purpose Sustainability Impact Assessments (SIAs) have been launched and are currently under way.

*EPA will ensure compatibility and build synergies with multilateral trade negotiations under the **Doha Development Agenda (DDA)**, as well as with the African Union long term project of consolidating the **continental market**, for which they would become regional “building blocs”.*

The following focal areas of action have been identified:

- **Economic governance:** EPAs supports triggering and locking-in reforms in key areas such as customs and trade facilitation, taxation, investment, employment social and environmental policies.
- **Trade-related assistance** should be stepped up as discussed in the related Communication on Financing and should address sensitive areas such as sanitary and phytosanitary requirements, regional integration, technical regulations, support to national statistical services and customs cooperation.
- **Targeted support measures** are being adopted in key areas such as cotton, sugar and textiles to increase competitiveness and promote diversification where possible of African producers in sensitive sectors.
- Identify adequate and timely available resources to prevent or remedy any major risk signalled by impact assessments and support economic adjustment measures in particularly protecting the weakest and worst-affected economies and social groups, essential public services and social policies.

- Support an ambitious Trade Facilitation agenda to eliminate trade barriers between countries, including burdensome import, export and transition procedures (as is being discussed in the framework of the DDA WTO negotiations).

3. Strive towards equitable societies which promote access to services, employment, decent work for both men and women

Sustained growth is an essential condition for poverty eradication but not a sufficient one. Access to sustainable basic services and to full and productive employment and ensuring decent work for both men and women are a necessary condition for any long term sustainable development and is key in all strategies to reach the MDGs.

Efforts targeted to promote social cohesion, and notably the improvement of access to basic services, are crucial: drinking water and sanitation, investment in human resources, including primary education, gender equality at all levels of education, employment and social protection services, the reduction of child and maternal mortality, improved basic health services including sexual and reproductive health and rights, including struggle against HIV/AIDS, malaria and other major diseases.

If progress on the other MDGs is to be maintained over the 10 years to 2015, more attention will need to be paid to environmental sustainability. The framework for doing so already exists in the NEPAD environment initiative, a strategy prepared by African Ministers themselves.

Poverty eradication, gender equality, improving child and women's health and removing barriers to access to education all have strong links with environment and the sustainable management of natural resources. The poor in Africa mostly depend on the environment for their livelihoods. To ensure progress, capacity for the management of natural resources needs to be strengthened and the costs of not protecting the environment have to be understood by Finance Ministries and donors alike.

Similarly, regional, decentralised development creates social cohesion and solidarity among its citizens. Local development allows children and old people to have their place in the society. It creates a social safety net and limits on migration. Local, integrated approaches will be set up to reinforce the role of secondary centres as development hubs for their surroundings **(centres of services)**. Local and regional initiatives need to be supported by adequate and complementary policy measures at national level. In addition to access to basic services, the EU will support the promotion of jobs and decent work for all as a global goal. It also recognises the need to address the importance of post primary education and training in particular in national strategies and is prepared to work jointly with partner countries, regional organizations and donors on ways to best address it. It is also important to increase skills of young African workers to increase productive employment opportunities and to address the informal economy.

In addition, African countries that are ready to take specific and ambitious actions to improve equity in their societies deserve Europe's bold support. Additional financial assistance should be offered to those who engage in this process. Such support should be provided in full alignment with the Poverty Reduction Strategies and the budget cycle.

SUMMARY OF COMMITMENTS

EU commitment to Africa (1)

In the short term, the EU will consider the following commitments: providing financial support²⁴ to **develop the African Union's capacity** and especially its Commission. Through this support, the EU will help the African Union to live up to the expectations of its commitments. The EU will accompany the African Union in the transformation of its institutions to become the central reference institution for Africa's governance.

EU commitment to Africa (2)

To be strong and effective, our partnership with Africa must be broad. The EU institutions should seek twinning partnerships with their AU counterparts, such as the Pan African Parliament, the Economic, Social and Cultural Council (ECOSOCC) or Peace and Security Council. These partnerships should serve as a catalyst for linking all European and African stakeholders, from Universities, Municipalities, Businesses and Industries to Trade Unions, Civil Society networks or Cultural institutions.

EU commitment to Africa (3)

The EU is ready to support African efforts in building more effective states in Africa. In order to give a decisive incentive to the reform of governance in Africa, the EU, the Commission and the Member States should put into place a joint financial mechanism²⁵ with AU/NEPAD to support the implementation of reforms that the Africa Peer Review Mechanism (APRM) will trigger. These efforts will be done in full coherence with the national strategies and PRSPs.

EU commitment to Africa (4)

The EU will conclude the replenishment of the Peace Facility before the end of 2005²⁶, including in a first stage with the topping up of the current budget through allocating a proportional share from the South African European Programme for Reconstruction and Development (EPRD) as was requested by the AU Summit in Maputo.

²⁴ The Commission proposed a support of up to 50 million € in the framework of the so called "Conditional Billion".

²⁵ The intra-ACP resources will provide an initial amount. Other possibilities within the EDF are being identified.

²⁶ Possibilities within the EDF are currently being identified.

EU commitment to Africa (5)

The Commission proposes to set up a Europe-Africa partnership on Infrastructure.²⁷ The Partnership, based on the AU/NEPAD strategies, will support the establishment of sustainable cross-border infrastructure essential for the interconnectivity and knowledge sharing of the continent. Finance provided will leverage private sector investments. In the first phase, the Partnership will build on the models provided by the Water and Energy Facilities and focus on Sub-Sahara Africa. In a second phase, the Partnership will trigger input from other donors including from the EU Member states efforts to increase their aid budgets.

EU Commitment to Africa (6)

The EU will provide **incentives** to the promotion of equitable and sustainable societies in Africa. To this effect, the EU will take account of concrete policy measures to improve equity and environmental sustainability as part of the **criteria to determine the aid** allocations of ACP countries.²⁸ This will ensure that there will be additional resources available for countries that show that they are willing and able to address issues of inequality and marginalisation, environmental degradation and promote social cohesion.

²⁷ As for the institutional and financial modalities, the EU will build on the rich experiences gained through the Water and Peace Facility. Eligible are all Public Private Partnership, sub-regional organisations, or pan African structures (such as AMCOW) who submit a proposal of intra-regional or continental nature. In order to increase both the continental coherence and the ownership, every proposal would require the political endorsement of the AU. Until end 2007 financing is foreseen under the 9th EDF.

²⁸ This will be done in the framework of the allocations within the new financial perspectives and notably with the Development Cooperation and Economic Cooperation Instrument.